

Alva Bosdottir (fiol), Love Aamås Kjellsson (oktavfiol), och Malte Zeberg (basfiol/kontrabas) i trion Hialøst. FOTO: MEDIA I MORRON I DAG

Vilket Hialøst spontansamspel!

RECENSION

Sakralt och profant, urtraditionellt och hialøst modernt blandades när folkmusiktrion Hialøst spelade och sjöng i den lilla spelokal som utgör Musik på Österlen. Så nära och vänskapligt att det blev hemma hos-känsla, konstaterar Bengt Eriksson.

Med tolv fiolsträngar, tre stråkar, tre röster och sex stampande fötter gräver trion Hialøst sig bakåt i den skånska folkmusikhistorien, för att sedan ta med tonerna och rytmerna framåt till i dag. Musiken blir både arkeologisk och experimentell, traditionell och samtida.

Tidigare har jag sett och hört den skånska folkmusiktrion Hialøst i större lokaler och förra helgen spelade de utomhus på Degeberga spelmansstämma. I lördags kom Love Aamås Kjellsson, oktavfiol, Alva Bosdottir, fiol, och Malte Zeberg, kontrabas/basfiol (alla sjunger de också och stampar i scengolvet) till Musik på Österlen strax utanför Rörum.

Ett litet rum med plus 70 osorterade stolar, alla slut-sålda trots Sveriges VM-match i fotboll, tavlade på de vita väggarna och blomste-

rarrangemang i taket. Det skulle bli en nära – ja, vänskaplig – konsert med hemma hos-känsla. Vi som hann välja platser längst fram satt nästan på scenen.

Extra kul ju att det på Österlen så gott som varje år poppar upp en ny musikscen som blir en favorit. Som i år, just, Musik på Österlen, som denna lilla spelokal heter.

Hialøsts sättning med tre fioler i olika oktaver – Alvas fiol spelar ljusare, Loves oktavfiol något mörkare och Maltes basfiol mörkare ändå – ger en speciell, bredad och liksom utökad musikalisk känsla. Instrumenten låter som fler än tre.

Love står i mitten – eller centrum. Hans fiol och särskilt sång leder och driver på musiken, de andra spelar med och i kapp. Han sjunger och ropar med kraftfull, mörkare röst som ibland blir ljusare, nästan gäll.

Konsertlokalen är nästan lika bra som underhållningen, denna afton i Musik på Österlen.

Loves skånska sångdialekt är så bred att han tävlar med Peps (inte alltid helt lätt att höra och fatta vad som sjungs).

Riktigt gammal Skånepop, som Hialøst har kallat sin musik. Det betyder – med några undantag, till exempel en låt som Alva komponerat om en ek – urgamla traditionella skånska folk-låtar och visor. Sakralt blandas med profant, det medeltida möter det hialøst moderna.

Också varierat ... Låtarna

Sångdialekten är så bred att den tävlar med Peps.

framförs i sjök eller stycken – första stycket tajmade jag till tolv minuter – där rytmen och melodin plötsligt ersätts av en annan rytm och melodi. De lägger undan stråkarna och samspekar med fingrarna på strängarna. Basfiolen blir en kontrabas och Malte som en jazzbasist.

Spontansamspelt, noterar jag i blocket. Hialøsts medlemmar känner varann så väl att de kan göra spontana utflykter med musiken. Ibland blir resultatet nåt

Hialøst

Betyg:

Var: Musik på Österlen, strax utanför Rörum.

När: Lördag 20 juni.

Bäst: Allt med Hialøst! Inte minst trions spontansamspel, på samma gång och i ett.

Lika bra: Själva spelokalerna, som härmed utnämns till årets musikscen på Österlen.

helt nytt, inte alls som förra gången. Då tar de i hand och tackar varann.

En gång går det inte riktigt som det skulle. Då skrattar de.

Nu har de också plockat upp ännu en låt av den hemliga skånska duon Philemon Arthur & The Dung på repertoaren. Philemon Arthurs dragspelsdänga "All makt åt Folke" kopplas ihop med traditionella "Hönsafötter och guleröter", bägge blir skånsk folk-musik när Hialøst sjunger och spelar.

Bengt Eriksson

► **Fotnot:** Det här var Lena Alebos önskekonsert. Simrishamns förra museichef, som satt i publiken, hade önskat att Hialøst skulle komma till Musik på Österlen.